

Studiosos me secutos ; denique eos Basileam , qui ob disputationem Theolog. venturi videantur, Heidelbergam nunc sese recipere. Quid faciam? Negat Princeps sese me dimittere posse, nisi efflorescentis huius Scholæ dissipationis autor esse velit. Ipse itaque rem agit, ac eo nomine in horas tabellarium reducem expecto. Meministi autem optime Dn. Compater quæ mihi ferenda fuerint. Sed nunc etiam adversarii mei in eo Senatu, revocandum clamant. Inhabito cum incolûmi familiola, domum bene cultam, in qua tuo tempore D. E. Tremellius (a) habitavit. Optionem dederat princeps ædium Zanchii (b) & harum. Hospites paucos sobrios, nobiles, literatos habeo numero septem. Hi me exhilarant colloquiis eruditis. Defensio mea adversus Jac. Andr. excusa est Neostadii typis elegant. mendo-

(a) *Emanuel*, Gente Judæus. Heidelbergam venit ibique primum linguam S. docuit, Syriacam N. T. Interpretationem Latinitate donavit, & postea novam V. T. ad Hebr. veritatis fontes examinatam translationem molitus est, socio tanti laboris *Fr. Junio* vide plura de eo in *Adami V. T.*

(b) *Hieronimi*, Gente Italus est, primum Genevæ, deinde Argentorati Theologiam professus. Postea Heidelbergam, hinc Neostadium concessit, & rure donatus cum Heidelbergam denuo amicos salutatum abiisset A. 1592, ibi mortuus est.